

Una opció valenciana i d'esquerra

La principal raó d'existència de la plataforma cívica Valencians pel Canvi ha estat la de contribuir a fer possible un nou horitzó polític, social i nacional al País Valencià, després de prou anys d'experiències escassament satisfactòries i, sobretot, després d'un temps de govern de la dreta, una etapa en la qual hem pogut constatar una creixent degradació de la vida pública valenciana. "Alguna cosa ha de canviar al País Valencià –escrivíem al nostre manifest fundacional–, en la política i des de la política, si no volem que la degradació arribe a ser tan destructiva com irreversible. I des d'ací, des d'aquest escrit, volem manifestar la decisió de donar personalment i col·lectivament suport a aquelles iniciatives que puguen representar –per al present i per al futur– la realitat i l'esperança d'aquest canvi polític".

La primera de les iniciatives que tractava de donar forma a aquest pensament –llançada quan ni tan sols havia estat formalment estructurada la nostra plataforma– fou la publicació, el 10 de novembre passat, de l'article "Per un inici de canvi polític al País Valencià" en el qual, alguns dels fundadors de Valencians pel Canvi vàrem llançar la iniciativa d'una coalició electoral, d'una Entesa Valenciana al Senat, fent en aquest sentit una crida tant a les forces polítiques (PSPV-PSOE, EU, NE, el Bloc i Els Verds) com a tots els ciutadans progressistes. Ni el PSPV-PSOE ni Esquerra Unida respongueren a aquesta iniciativa, malgrat la nostra repetida insistència. Amb el Bloc i amb Els Verds, pel contrari, establírem ben prompte una relació molt fluida que, com és sabut, s'ha formalitzat en un acord de coalició per al Congrés dels Diputats que, a la circumscripció de València, encapçalarà Joan Francesc Mira. Per altra banda, i davant la impossibilitat de fer prosperar una Entesa Valenciana al Senat, Valencians pel Canvi va decidir donar suport a les fórmules de col·laboració que en aquell moment contemplaven Esquerra Unida, el Bloc i Els Verds.

La consolidació dels recents acords electorals entre PSOE i IU ha vingut a modificar, al

País Valencià, pel que fa al Senat, aquesta darrera fórmula quan, pel contrari, receptes similars –i encara més àmplies– han estat perfectament possibles a Catalunya, malgrat els judicis adversos de certs barons regionals que no han tingut inconvenient de qualificar-les de ser un "guirigai". En tot cas els fets semblen demostrar que al nord de l'Ebre sí que és possible estructurar una Entesa Catalana al Senat, cosa que, si més no, mostra tant el grau real d'autonomia de les esquerres catalanes, com la maduresa nacional de la societat. Tot això ens pot fer veure també, en sentit contrari, les precarietats valencianes.

En un article recent, Vicent Soler i Emèrit Bono han assenyalat, ben lúcidament, com es multipliquen les raons per traduir bé al valencià l'acord de les forces estatals d'esquerra perquè d'una altra manera –escriuen– es desaprofitaran unes magnífiques circumstàncies per repensar el paper i les cultures dels partits d'esquerra en la societat valenciana actual. Per desgràcia no ha estat aquesta l'òptica amb què s'ha contemplat aquesta conjuntura. De fet ací es reproduiran, de manera més o menys mimètica, els resultats d'uns acords que ningú no ha tingut cap interès que foren "ben traduïts al valencià". Davant de tot això, la plataforma cívica Valencians pel

Canvi continuarà participant activament amb el Bloc i Els Verds en la candidatura al Congrés dels Diputats. I no podrà, com era la seua voluntat, recolzar una Entesa Valenciana al Senat, pel fet que aquesta Entesa no ha estat possible. Però tot plegat aquesta realitat no fa sinó refermar-nos més encara en la nostra voluntat de treballar per una futura opció valenciana i d'esquerra, fruit d'un nou plantejament de la cultura política al nostre país.

Membre de Valencians pel Canvi

***"Ací es reproduiran,
de manera més
o menys mimètica,
els resultats d'uns
acords que ningú no
ha tingut cap interès
que foren 'ben
traduïts al
valencià'."***